

Τα δύο βήματα - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΤΑ ΔΥΟ ΒΗΜΑΤΑ

π. Δημητρίου Μπόκου

Η προφωνήσιμη εβδομάδα, που αναγγέλλει την είσοδο στο Τριώδιο και τη Μεγάλη Σαρακοστή, ξεκίνησε. Με την **Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου** που έχουμε σήμερα (**Κυριακή ΙΣΤ΄Λουκά**), αρχίζει ο μεγάλος ευλογημένος **πασχάλιος λειτουργικός κύκλος**, που θα φτάσει μέχρι την Κυριακή των Αγίων Πάντων.

Αλλά στην πραγματικότητα δεν θα κλείσει ούτε τότε, αφού κάθε Κυριακή, όλο το εκκλησιαστικό έτος, υμνούμε την Ανάσταση και το Πάσχα. Αλλά και κάθε Τετάρτη και Παρασκευή, όλο τον χρόνο, ψάλλουμε τα άγια Πάθη και τη Σταύρωση του Χριστού, νηστεύοντας (και μάλιστα αυστηρά, κατά τον τύπο της Σαρακοστής) για τα γεγονότα αυτά.

Φέτος ειδικότερα συμπίπτει να αρχίζει ο πασχάλιος κύκλος αμέσως με το κλείσιμο του λειτουργικού κύκλου των Χριστουγέννων. Αν, κατά μία ευρεία έννοια, θεωρηθεί η Υπαπαντή ως η τελευταία εορτή του κύκλου των Χριστουγέννων, με την απόδοσή της ακριβώς (9 Φεβ.), κλείνει ο κύκλος αυτός και **αυθημερόν** αρχίζει ο πασχάλιος κύκλος (Τριωδίου-Πεντηκοσταρίου).

Με το άνοιγμα λοιπόν του Τριωδίου καλούμαστε να μετάσχουμε σε πορεία για πνευματικές αναβάσεις, σε αγώνα κατά των παθών και της αμαρτίας, σε άσκηση σωματική και πνευματική, για να γίνουμε έτοιμοι να υποδεχθούμε τον Νυμφίο Χριστό. Και σαν στέρεο θεμέλιο και πανίσχυρη βάση στον αγώνα αυτόν υποδεικνύει ο Κύριος την ταπεινοφροσύνη. Χιλιοειπωμένο! Θα έλεγε κανείς. Σίγουρα, μα όχι και κατακτημένο από κανέναν μας ουσιαστικά.

Γι' αυτό και τονίζεται παρά των αγίων, ευκαίρως-ακαίρως, ότι «*προ παντός χρῆζομεν της ταπεινοφροσύνης*». Όποια πνευματική προσπάθεια και αν κάνουμε, αν δεν εδράζεται στον άσειστο βράχο της ταπεινοφροσύνης, θα είναι οικοδομή πάνω στην άμμο. Με το πρώτο χτύπημα των κυμάτων, με το πρώτο φύσημα του ανέμου, με την πρώτη καταιγιστική νεροποντή, θα σωριαστεί με πάταγο σφοδρό.

Ο άγιος Αντώνιος είδε όλες τις παγίδες, τους πειρασμούς, τα βάσανα, τις δυσκολίες του κόσμου απλωμένα μπροστά του. Και στην ανησυχία του, ποιος μπορεί να τα ξεπεράσει όλα αυτά, έλαβε εξ ουρανού απάντηση: **Η ταπεινοφροσύνη**. Και δεν τα υπερνικάει απλώς η ταπείνωσή όλα αυτά, αλλά «*ούτε άπτονται αυτής*». Δεν την αγγίζουν καν! «*Τω όντι ουδέν ισχυρότερον της ταπεινοφροσύνης, ουδέν περιγίνεται αυτής*».

Και ποιος έχει αληθινή ταπεινοφροσύνη;

Όχι βέβαια όποιος ταπεινολογεί, για να αποσπά περισσότερους επαίνους. Λένε ο άγιοι, ότι ο αληθινά ταπεινός έχει δύο πράγματα: (α) **Δεν οργίζεται** ο ίδιος και (β) **δεν εξοργίζει** άλλους. Τα δυο αυτά αμαρτήματα είναι τα βαρύτερα. Όποιος τα διαπράττει, αν δεν σκεπαστεί γρήγορα με την ταπείνωση, έρχεται σιγά-σιγά σε κατάσταση δαιμονική, «*ταράσσω και ταρασσόμενος*».

Ο ταπεινός όμως, αν του συμβεί κάτι λυπηρό και δυσάρεστο, «ευθέως χωρεί καθ' εαυτού». Αμέσως τα βάζει με τον εαυτό του. «Ευθέως κατακρίνει εαυτόν ότι εστίν άξιος». Λέει ότι του αξίζουν τα όσα παθαίνει. Δεν ανέχεται να κατακρίνει κανέναν, να φορτώσει σε άλλον την αιτία. Και έτσι τα ξεπερνά όλα ατάραχος, χωρίς να στενοχωρηθεί. Και αναπαύεται τέλεια (Αββά Δωροθέου, Β΄ Διδασκαλία, 29-30. Εκδ. Ετοιμασία, σ. 126-129).

Εσύ πιστεύεις στην αξία της ταπεινοφροσύνης;

Κάνε λοιπόν **τα δυο βήματα** για να τη βάλεις στη ζωή σου: Μην οργίζεσαι και μην εξοργίζεις κανέναν.

Ξεκίνα τώρα!

Καλή, ευλογημένη εβδομάδα! Καλό Τριώδιο!